

R

SZIGORUAN BIZALMAS!

J e l e n t é s

az Akadémia kádermunkájáról.

A magyar tudományos élet igen nagy jelentőségű eseménye volt a MTA 1949. végén történt átszervezése. Az eltelt idő óta az Akadémia jelentősége minden tekintetben nagymértékben megnövekedett. Fellendült a tudományos munka és ez egyrészt kifejezője az új feladatoknak, másrészt a kutató káderek számbeli és minőségi fejlődésének.

Nagy fejlődés tapasztalható tudósainknál politikai állásfoglalásuk, magatartásuk tekintetében. Idősebb és fiatalabb kutatóink egyaránt kedvvel, lelkesedéssel dolgoznak. Legjobban mutatkozik ez a tény, mikor az osztályok évi tudományos terveiket készítik és tömegével kapják a témajavaslatokat, a munkaterv bejelentéseket. Kutatóink munkájukkal általában igyekeznek a népgazdaság igényeit közvetlen és közvetett módon kielégíteni, bár meg kell jegyeznünk, hogy ennek mértéke még távolról sem elegendő. Igen sok tudósunk vesz részt a tudományszervező munkában is, és egyre többen tekintik saját ügyüknek szakterületük tervszerű fejlesztését.

A Magyar Tudományos Akadémia ujjaszervezése után az Akadémia egyik legfontosabb tudománypolitikai feladata volt a tudományos dolgozók legszélesebb rétegeinek mozgósítása és nevelése a szocialista fejlődésünk által kitűzött tudományos feladatok megoldására, valamint a marxista-leninista világnézetű fiatal tudományos káderek képzése. Ennek a feladatnak a megoldásában az Akadémia ért el eredményeket. Az Akadémia a bizottságok hálózatának kiépítésével, a céltámogatással, akadémiai intézetek létesítésével, ösztöndíjakkal, préniumokkal a tudósok széles rétegeit tudta bevonni a tudományos és tudományszervező munkába. Az aspirantúra bevezetésével lépéseket tett a tudományos káderutánpótlás biztosítására.

A fordulat éve óta a tudomány fokozott anyagi és erkölcsi támogatásának valamint a politikai és ideológiai nevelésnek hatására a párt tekintélye és befolyása a tudományos értelmiség között megnőtt. Tudományos kádereink ideológiai fejlődése nagymértékben előrehaladt az elmúlt években. Legalapvetőbb változás a társadalomtudományok területén van. Ideológiai vonalon ezeket a tudományágakat érintette leginkább az országban végbemenő társadalmi átalakulás. A szovjet tudományos művek és viták vezető magyar kommunista tudósok eddig megjelent munkáinak segítségével a társadalomtudományokkal foglalkozó tudósok jó része felismerte, hogy idealista szemlélettel érdemleges műveket alkotni nem lehet. Legnagyobb fejlődést a társadalomtudományok területén a történettudomány érte el. Ez megmutatkozik a történettudomány területén dolgozó új káderek számában is. A pártonkívüli történészek legnagyobb része ma már egyvonalban halad a marxista történészekkel /I. Tóth Zoltán, Sinkovics István, Balázs Éva stb./ Irodalomtörténeti kádereink fejlődését mutatja az utóbbi évben megjelent több értékes irodalomtörténeti monográfia /Sötér István, Király István, Nagy Péter, Klaniczai Tibor, ifj. Horváth János stb./ Nagy helyzeti

T. Kicsi
előnye az Akadémiának, hogy kiváló filozófus vezető szakemberek vannak; sajnos azonban a középkaderekben és filozófiával foglalkozó fiatalokban hiány mutatkozik.

Az Akadémia átszervezése óta nagymértékben előrehaladt a matematikai tudomány. Kiváló matematikus akadémikusaink az egyetemeken és aspiranturán keresztül nevelik a fiatalokat, akik szakmailag és ideológiailag jól képzettek. Az Alkalmazott Matematikai Intézet jó munkája szintén igen jelentős kádербázist biztosít.

Az 1953. évi nyári párt-és kormányhatározat lendítő ereje tudományos életünkben leginkább az agrár tudományok területén mutatkozott. Agrártudósaink tevékenyen résztvettek a mezőgazdaság fejlesztését célzó határozatok kidolgozásában és ugyanígy résztvesznek a megvalósításban is. /Manninger, Sedlmayr, Kreybig, Somos, Kemenessy stb. elvtársak/. Itt is megbizonyosodott, hogy ha tudósainkhoz kellő módon-vagyis a szakmai kérdéseken keresztül - közeledik a Párt és az Akadémia elnöksége, úgy ez a tudományos munkára és a tudósok egyéni fejlődésére jó hatással van.

A műszaki és természettudományi területeken a fentebb vázolt fejlődés csak kisebb mértékben tapasztalható.

Hiba, hogy vezető fizikusaink között a szakmai együttműködés nem kielégítő, ez érezteti hatását mind a tudomány művelésében, mind a fiatal káderek nevelésében. Bár sok szakmailag tehetséges fiatal fizikusunk van, ezek nevelésére különösen politikai tekintetben nem fordítanak elég gondot.

Az V. osztály a többi tudományágakhoz viszonyítva számbelileg a legjobban van ellátva káderekkel. Ennek magyarázata elsősorban az, hogy a felszabadulás előtt is már fejlett tudományág volt, az orvostudományok egyike a legtöbb hagyománnyal rendelkező tudományterületnek. Kétségtelen, hogy az orvostudomány művelői az utóbbi években szintén komoly világnézeti, ideológiai fejlődésen mentek keresztül, azonban ennek útjában korántsem éri el a társadalomtudományok területét. Hiányzik az orvostudósoknál az a kritikai élet, amire feltétlenül szükség volna a régi szemlélet átértékeléséhez mind a biológia, mind a fiziológia egyes kérdéseinél, de más szakmai problémák helyes megvilágításánál is. Erősen érezteti még a hatását ezen a tudományterületen a kozmopolitizmus is, mely főleg a nyugati eredmények kritikátlan elfogadásában és abban a törekvésben nyilvánul meg, hogy eredményeiket nyugati lapokban publikálhassák.

A felszabadulás előtt a műszaki tudományágak közül csak néhány képviselt valóban tudományos szintet. /pl. híradástechnika, erőáramu elektrotechnika/. Az Akadémia átszervezése óta a műszaki tudomány több területén jelentős eredményeket ért el. /szerszámgéptervezés, bányagépesítés, hidrológia/. Nagy érdeme a VI. osztálynak, hogy többszáz műszaki szakembert bevont a bizottságok munkájába, így áttekintést nyert az egyes szakterületek helyzetéről és ezáltal bizonyos tervszerűséget biztosított a tudományos kutatás számára. A bizottságok nagy száma azonban azzal a hátránnyal is járt, hogy szakmailag alacsony szinten álló emberek is bizottsági tagok lettek, pl. van olyan bizottság, melynek egyetlen tudományos fokozattal rendelkező tagja sincs. A káderek politikai fejlődése is viszonylag elmaradott.

Bár kémiai tudományunk különösen az Akadémia Kémiai Osztályának megszer-
vezése óta nagymértékben előrehaladt, a káderek politikai fejlődése ez-
zel nem tartott lépést. Az osztályhoz tartozó vezető és középkáderek
egy részének kozmopolita beállítottságán túl /pl. csaknem kizárólag
nyugaton publikál Fodor Gábor, Szabó Zoltán/, itt nyílt reakciós néze-
tekkel is találkozunk /pl. Müller Sándor politikai állásfoglalása/.
E tudományágakhoz tartozó néhány közép-és fiatal kádernél tapasztalható
önmaga indokolatlan szakmai túlértékelése, mások szakmai lebecsülése.

Az Akadémia szűkebb elnöksége /Elnök, Főtitkár/ az akadémikusok tudomá-
nyos munkáját, eredményeit, politikai állásfoglalásukat jól megismerte.
Részint egyéni beszélgetések, részint értekezletek formájában számos
esetben megtárgyalták egy-egy tudományágak, osztályvezetőségek, akadé-
miai intézetnek és egyes akadémikusoknak szakmai és személyi problémáit.
Hiba volt, hogy a szűkebb elnökség csak ritkán mutatott rá nyíltan és
határozottan egyes akadémikusok helytelen magatartására és egyéni hibá-
ira. Az osztályvezetőségek az osztályukhoz tartozó tudósokat jól megis-
merték. Egyes osztályvezetőségek, illetőleg osztályvezetőségi tagok ko-
moly eredményeket értek el a kritika kifejtésére és az egyes tudósok
munkájában, magatartásában megnyilvánuló hibák feltárása terén. Alaposan
foglalkozik a káderekkel a III. Osztály titkára Hajós György elvtárs,
a II. osztály vezetősége és az V. osztály vezetőségének több tagja. El-
hanyagolja a tudósokkal való rendszeres foglalkozást a VII. osztály veze-
tősége /itt főleg a bírálat hiányzik/ és az I. osztály vezetősége.

Az Akadémia elnöksége és az osztályvezetőségek eddig még keveset tettek
a tudományos élet fejlődését nagyban akadályozó személyi ellentétek meg-
szüntetésére. /Ratkovszky Ferenc, Heller László és Kovács Károly Pál
közötti személyeskedés ma már szakterületük jó munkájának rovására megy.
Az I. osztály területén Waldapfel József, Trencsényi Waldapfel Imre és a
nyelvészek között rossz viszony/. Kádermunkánk egyik legfőbb hiányossá-
ga, hogy nem tudtuk megakadályozni az egyes szakterületeken a sztár-
rendszer kialakulását. Sok tudományágban olyan vezető tudósa van, aki
tudományterületén diktatórikus módszereket alkalmaz. A botanika terüle-
tén Soó Rezső akadémikus nem megfelelő magatartást tanúsít azokkal a
fiatal és középkáder botanikusokkal szemben, akik valamilyen tudományos
vagy más kérdésben nem értenek vele egyet. Ennek egyik káros következmé-
nye, hogy középkádereink nem mernek tudományos kérdésekben vitatkozni
és úgy érzik, hogy tudományos érvényesülésük nem az Akadémia különböző
választott szerveinek elbírálásától, hanem a szakma vezető tudósának
jóindulatától függ, ezért megalkuvóan "körüludvarolják" vezető tudó-
sainkat.

A fiatal káderek kiválasztása terén különösen az aspirantúra bevezetése
óta az Akadémia nagy eredményeket ért el. Az Akadémia intézeteibe és
az aspiranturára szakmailag tehetséges és politikailag megbízható fia-
talok kerültek, azonban hiba, hogy a tudományos káderkiválasztásnak
pártszerű elvét még ma sem tartja be minden akadémikus. Pl. Szalay Sán-
dor levelező tag létesítendő kutató intézetébe gr. Zichy Ernőt kívánja
tudományos munkatársnak kinevezni, aki erre a funkcióra nemcsak azért
nem alkalmas, mert földbirtokos volt, hanem azért, mert nem is fizikus.

Az 1952-ben lefolytatott tudományos minősítés alkalmával az Akadémia osztályvezetőségei felmérték a középkáderek számát, szakmai megoszlását és értékelték eddigi tudományos munkásságukat. E munka során sikerült átfogó képet kialakítani a tudományos középkaderekről. A tudományok doktorait az Akadémia szűkebb elnöksége és az osztályvezetőségek jól ismerik. E réteg igen vékony, az akadémikusok létszámánál kevesebb. Nagyrésztük nyugdíjas és tudományos munkát már csak kisebb mértékben folytató szakember. Elég nagy számban vannak itt képviselve azok a tudósok, akik multbeli és jelenlegi magatartásuk miatt maradtak ki az Akadémia tagjai sorából. A tudományos élet középkadereit a kandidátusi nivót képviselő tudósokat és szakembereket az Akadémia szűkebb elnöksége, a hét osztályvezetőség és a személyzeti osztály csak kevéssé ismeri. A tudományos minősítés a középkaderek megismeréséhez jó alapot adott. Ezt azonban az Akadémia vezető szervei nem használták fel a középkaderekkel való alaposabb foglalkozáshoz. Az osztályvezetőségek eddig keveset foglalkoztak azokkal a tudósokkal és szakemberekkel, akik felszólító levelet kaptak doktori, vagy kandidátusi disszertáció megírására. Ez pedig annál is inkább szükséges lenne, mert sokan elégedetlenek a minősítések eredményével. /pl. az V. és VI. osztály területén/ és különböző okokra hivatkozva nem nyújtanak be disszertációt.

Az akadémikusok saját szakterületük középkadereinek szakmai képzettségét jól ismerik és fejlődésüket figyelemmel kísérik. Ez a törődés azonban a legtöbb esetben nem terjed ki az illető politikai és egyéni fejlődésére. Bár a legtöbb vezető tudós és a hozzájuk tartozó fiatal és középkaderek között jó kapcsolat alakult ki, azonban néhány területen megfigyelhető a szakmai féltékenység. Ilyen jelenség van egyes nyelvész és műszaki tudósoknál.

A marxista-leninista világnézetű tudományos káderutánpótlás legfőbb biztosítója az 1951 februárjában megszervezett aspirantúra /lásd II. sz. melléklet./ Ez a fiatal tudósréteg szociális összetételében, politikai magatartásában sokkal jobb, mint a középkaderek rétege. Kb. 700 aspiránsunk van idén a végzőkkel együtt Magyarországon és 100 a Szovjetunióban. Az aspiránsok kb. 70 %-a párttag. A munkás és parasztszármazásuk száma eléri a 35-36 %-ot. Még ennél is jobb a Szovjetunióban tanulók szociális megoszlása. A legutolsó felvételnél 1953-ban a Szovjetunióba kiküldött aspiránsok több mint 70 %-a munkás és paraszt származású. A rendes aspiránsoknál alig van lemorzsolódás, vizsgáikat legtöbbször kitűnő eredménnyel teszik le. Különösen jó a matematikusok, fizikusok, orvosok és vegyészek szakmai felkészültsége. Nehézséget jelent, hogy biológia szakos aspiránsunk alig van. Ennek oka az, hogy az egyetemről kikerülő fiatalok szakmai felkészültsége igen gyenge és így a felvételi bizottság nem veheti fel a jelentkezők túlnyomó részét.

Az 1951-ban felvett aspiránsok közül néhányan már benyújtották disszertációjukat, egyesek meg is védtek. Megállapítható a benyújtott disszertációk alapján, hogy a végző aspiránsok méltók a kandidátusi tudományos fokozatra. Kiváló disszertációt irtak pl. Tandori Károly és Freund Géza matematikus aspiránsok. A levelező aspiránsoknál szakmai lemaradás tapasztalható, amely szükségessé teszi, hogy a TMB vizsgálja felül munkájukat és esetleg tegyen lépéseket a szükséges szelektálásra. Az aspiránsok egy részének emberi magatartásában több hiba mutatkozik. Indokolatlan követelésekkel lépnek fel, önelégültek, munkafegyelmük nem kielégítő.

Az Akadémia elnöksége több ízben foglalkozott az aspiránsképzés helyzetével és felhívta a TMB figyelmét, hogy a kiválasztásnál még az eddiginél is nagyobb gondot fordítson a szakmai felkészültségre, továbbá, hogy csak a legindokoltabb esetben vegyen fel aspiránsnak olyan fiatal, kinek kutatói gyakorlata még nincs. Az osztályvezetőségek többször, - vagy közvetlenül, vagy a bizottságokon keresztül - ellenőrizték az aspiránsok munkáját és azt, hogy az aspiránsvezetők milyen mértékben foglalkoznak a hozzájuk beosztott aspiránsokkal. Az osztályvezetőségek ma már a szakmai rátermettség elbírálása mellett mindnagyobb mértékben a politikai szempontokat is figyelembe veszik. A személyzeti osztály munkatársai és a szaktitkárságok előadói jól ismerik az aspiránsokat, de keveset foglalkoznak velük. Az aspiránsképzés fogyatékosága, hogy néhány aspiránsvezető nem foglalkozik alaposan és rendszeresen a hozzá beosztott aspiránsokkal. Még ma is előfordul, hogy egyes aspiránsok havonta csak egyszer beszélnek vezetőjükkel. Kimagaslóan jól foglalkozik aspiránsaival: Csűrös Zoltán, Szörényi Imre, Gombás Pál, Verő József, Erdey László, Manninger Rezső és Fehér Dániel. Nem kielégítő az aspiránsaival való szakmai kapcsolata pl. Varga Lászlónak, Egerváry Jenőnek.

A MTA tudományos kádernevelő munkájának egyik legfontosabb feladata a saját intézeteiben dolgozó kutatók nevelése /lásd III.sz.melléklet/. E feladatát az Akadémia csak részben tölti be. Az osztályvezetőségek igen keveset foglalkoznak intézeteikkel, s még kevesebbet az ott dolgozó fiatal és középkáderek szakmai és politikai fejlődésével. Az osztályvezetőségek rendszerint csak akkor tárgyalják egy-egy intézet problémáját, ha ott nehézség merült fel, vagy valamilyen átszervezés szükséges. A legtöbb helyen az Akadémia elnöksége által kijelölt tudományos tanács formálisan működik. Az Akadémia átszervezése óta eltelt időben nemcsak intézeteinek száma nőtt meg, /ma már 16 tudományos intézetünk működik/, hanem az itt dolgozó kutatók száma is. Intézeteink évről-évre újabb státuszokat kaptak kormányunktól. Egyes intézetvezetőink nem indították meg a szakmai nivó emelése érdekében szükséges kiválogatást. Egyes helyeken olyan kutatói állásban lévők is dolgoznak, akiknél az évek során az intézet vezetősége meggyőződött arról, hogy kutatómunkára nem képesek, azonban rosszul értelmezett humanizmusból semmit sem tettek ezeknek más területen való elhelyezése érdekében. Pl. Nyelvtudományi Intézet, Vác-rátóti Botanikai Intézet.

Az új kormányprogram hatására a tudományos élet dolgozói sokkal nyiltabban mondják el véleményüket és sok esetben helyesen bírálják. Igen örvedetes az is, hogy tudósaink szívesen vállalnak olyan feladatokat, melyek a népgazdaság érdekeit közvetlenül szolgálják /Agrártudományok osztálya és a műszaki tudományok osztálya/. Megfigyelhető azonban az is, hogy a kormányprogramot egyesek úgy értelmezik, hogy az a liberalizmusnak szabad teret enged. Így egyes személyi javaslatokban a politikai szempontokat sokszor mellőzhetőnek tartják. Általában a káderek elbírálásában megengedhetőnek vélik a lazaságot. Elvértve ugyan, de nyilt reakciós kijelentések is elhangzanak.

A káderkérdések közül egyik legsúlyosabb probléma a vezető tudóskáderek túlterhelése. Egyesek kutatómunkájának hatásfoka az utolsó esztendőben csökkent. A különböző értekezletek, a sokirányú állami és társadalmi

megbízások, az intézetek és tanszékek vezetésével járó nagymérvű adminisztratív munka következtében sok vezető tudósunk nem jut hozzá tudományos tervei végrehajtásához. Az Akadémia műszaki osztálya nagyszámú bizottság szervezésével sok tudóst túlterhelte. Pl. Tárczy-Hornoch Antal is akadémiai bizottság tagja. A legsúlyosabb helyzetben az aktív párttag tudósok vannak. Megfigyelhető olyan jelenség, hogy egyes polgári beállítottságú szakemberek a tudományszervező munkában aktívan résztvevő tudósok szakmai tekintélyét próbálják támadni. Az Akadémiának e téren két fontos feladata van. Egyrészt kimutatni a tudományszervező munka fontosságát, másrészt gondoskodnia kell arról, hogy éppen ezek a tudósok minden feltétellel rendelkezzenek kutatómunkájuk eredményes folytatásához. Ezen a problémán segíteni tudunk úgy is, hogy a tudományszervező munkába a szakmailag és politikailag jó középkaderek közül egyre többet vonunk be.

A tudományszervező munkában tudósainknak nagymértékben segítséget ad a 7 szaktitkárság. Kb. egy év óta az Akadémia elnöksége nagy gondot fordít szaktitkárságaink szakmai tudományos és politikai felkészültségének fokozására. Az elnökség célja, hogy szaktitkáraink legalább kandidátusi fokozattal rendelkező szakemberek legyenek és törekvése az, hogy a főbb szakterületek előadói is kiváló szakemberek közül kerüljenek ki, ezuton később is elérhető lesz az apparátus létszámának bizonyos mérvű csökkentése.

Személyzeti osztályunk több területen eredményesen dolgozik. Így eredménynek tekinthetjük, hogy eléggé rendezett nyilvántartást hozott létre, ismeri a káderekkel kapcsolatos politikai és személyi problémákat, azonban itt is megmutatkozik bizonyos hiányosság, amennyiben az előbb említett ismeretek a vezető káderekre és a fiatalokra /aspiránsokra/ vonatkoznak túlnyomóan. Sokkal kevésbé van tudomása azokról a kérdésekről, melyek a tudományos élet középkadereit illetik. A személyzeti osztály törekszik arra is, hogy feladata szerint segítségére legyen az elnökségnek bizonyos elvi-politikai kérdések felvetésében. Sokszor követi azokat a véleményeket, bírálatokat és javaslatokat, melyek a tudományos dolgozókat foglalkoztatják. Kádermunkájában azonban meehanikus vonások is vannak, sokszor papiros munkát végez. Nem elég kezdeményező. Igen sok kampányfeladatot lát el, ami ugyan elősegíti a tudományos káderek megismerését, de a tervszerű munka kárára megy. Igen sokszor ügyintézésük is elhuzódó és ennek következtében zökkenők vannak munkájában.

Határozati javaslatok.

1. A szűkebbkörű elnökség két-három elnökségi tag bevonásával folyamatosan tisztázza a tudományos életben meglévő személyi ellentéteket és aktuális esetekben beszélje meg az akadémikusokkal és vezető tudósokkal kapcsolatos káderproblémákat.

Felelős: az elnök.

valamint a káderek fejlesztéséről
- 7 a káderek fejlesztéséről

2./ Az egyes osztályok káderei fejlődésének tervszerű előmozdítására az osztálytitkárok, szaktitkárok és személyzeti előadók dolgoznak ki egy éves kádertervet az 1954. és 1955. évi közgyűlés közötti időszakra. /akadémiai tagság, levelező tagság, külföldi kiküldetések, doktori, kandidátusi disszertációk megírására való felkészítés, akadémiai intézetek káderfejlesztése, kitüntetések, főbizottsági tagság, aspirantúra keretszámai, szaktitkárság szakmai és politikai színvonalának emelése/.

Felelősök: az osztálytitkárok.

3./ Az Akadémia szűkebb elnöksége az osztályok kádertervének felhasználásával dolgozzon ki egy éves káderfejlesztési tervet.

az Akadémia

Felelős: az elnök.

4./ Az elnökség a tudományos osztályok munkájának elbírálásakor különös gondot fordítson az osztályokhoz tartozó káderek szakmai és politikai fejlődésére.

a./ Az osztályok jelentése személy szerint térjen ki azokra a fiatal és középkáderekre, akik tudományos munkájuk során jó eredményt értek el.

b./ Az osztályvezetőségek személyes beszélgetések során hívják fel az arra érdemesek figyelmét a kandidátusi és doktori disszertáció elkészítésére.

c./ Az osztályvezetőségek évente egyszer az osztálytitkárok és szaktitkárok jelentése alapján vitassák meg az osztályhoz tartozó káderek szakmai és politikai fejlődését. /Az V. osztályon ilyen kezdeményezés már van, az intézetek beszámolójától megkívánják, hogy a káderek fejlődését is mutassa meg/.

d./ Az elnökség hívja fel az osztályvezetőségek figyelmét arra, hogy foglalkozzanak tudományterületükön a nyílt és őszinte bírálat hiányával, illetőleg annak megteremtésével.

Felelősök: a főtitkár és az osztálytitkárok.

5./ Az osztályok vizsgálják felül a levelező aspiránsok munkáját és tegyenek javaslatot a TMB-nek esetleges szelektálásra.

Felelősök: osztálytitkárok

6./ Az aspiránsvizelési előkészítőbizottságok munkájukat az osztálytitkár irányításával végezzék.

Felelősök: osztálytitkárok.

7./ A Tudományos Minősítő Bizottság ~~egy-két~~ minősítést vegyen ~~revízió~~ alá, ahol nyilvánvaló, hogy igazságtalan döntés történt. A felülvizsgálatról tegyen jelentést az elnökség részére.

Felelős: a TMB titkára.

8./ Az osztályvezetőségek a hozzájuk tartozó akadémiai intézetek támogatására jelöljenek ki tagjaik közül egy-egy akadémikust azokhoz az intézetekhez, ahol nem akadémikus az igazgató.

Felelősök: osztálytitkárok

9./ Az osztályvezetőségek törekedjenek arra, hogy az akadémiai intézetekben a legjobb fiatal és középkáderek dolgozzanak.

Felelősök: osztálytitkárok és intézeti igazgatók.

10./ Az egyes osztályok vizsgálják felül a vezető tudósok szervező munkával való megterhelését és tegyenek javaslatot ennek megszüntetésére úgy, hogy hátrabban vonjanak be a munkába középkádereket /kandidátusokat/.

Felelősök: osztálytitkárok és személyzeti előadók.

11./ A személyzeti osztály az adminisztratív dolgozókkal való foglalkozást adja le a munkaügyi csoportnak és nyilvántartását bővítse ki az akadémiai témákon dolgozó, de a nyilvántartásban eddig nem szereplő kutatók személyi anyagával.

Felelős: személyzeti osztályvezető.

12./ A hivatali apparátus szakmai felkészültségének növelésére egyes szakterületeken kandidátusi nivót megközelítő félállású szakelődöket kell kísérletképpen beállítani.

Felelős: személyzeti osztályvezető.

Budapest, 1954. május 10.

Rusznayk István s.k.
elnök.

K I M U T A T Á S

I. sz.

A s p i r á n s o k				
Összlétszám	1954-ben		595 fő	
Osztályok	rendes		levelező	
I.,	26		10	
II.,	43		52	
III.,	40		3	
IV.,	47		16	
V.,	70		17	
VI.,	111		105	
VII.,	35		20	
	Összesen: 372		Összesen: 223	
Pártállás	párttag		pártenkívüli	
I.,	21		15	
II.,	82		13	
III.,	18		25	
IV.,	29		34	
V.,	69		18	
VI.,	151		65	
VII.,	34		21	
	Összesen: 404		Összesen: 191	
S Z Á R M A Z Á S				
	MUNKÁS	paraszt	értelmiség	egyéb
I.,	9	6	12	9
II.,	33	15	20	27
III.,	5	2	19	17
IV.,	13	14	22	14
V.,	14	-	28	45
VI.,	61	16	77	62
VII.,	13	4	20	18
Összesen:	148	57	198	192

Budapest, 1954. április 26.

K I M U T A T Á S

II. sz.

M. T. A. H I V A T A L A .				
	1949		1954	
szakelőadó	párttag	pártonkívüli	párttag	pártonkívüli
	21	1	58	3
	összesen: 22		összesen: 61	
S Z Á R M A Z Á S 1954-ben				
szakelőadó	munkás	paraszt	értelmiség	egyéb
	23	9	8	21
Összesen:	61			
I s k o l a i végzettség: 1954-ben				
Kandidátus	5			
Aspiráns	7			
Egyetemet végzett és végző	48			
Egyetemen aluli végzettség	1			
Ö s s z e s e n :				

Budapest, 1954. április 26.

M. T. A. I N T É Z E T E I .		
	1949	1954
Össz.intéze- tek száma	-	16
	K u t a t ó k száma 1954-ben	
akadémikus	12	
doktor	7	
kandidátus	39	
kutató	364	
összesen:	422	

Budapest, 1954. április 26.

